

СЕКЦІЯ 9
МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ESG-ТРАНСФОРМАЦІЯ
УПРАВЛІНСЬКИХ ПРАКТИК
ORGANIZATIONAL MANAGEMENT AND ESG TRANSFORMATION
OF MANAGEMENT PRACTICES

Ірина Агєєва,
к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного адміністрування,
Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного,
м. Запоріжжя, Україна

КОРПОРАТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОСТІ
ОРГАНІЗАЦІЇ

Актуальність дослідження. В умовах глобалізації та розвитку інноваційних технологій значення корпоративного управління стає ще вагомішим. Воно допомагає встановити баланс між стратегічними цілями компанії та необхідністю відповідати зовнішнім викликам і очікуванням зацікавлених сторін. Ефективне корпоративне управління створює передумови для формування прозорих та відповідальних рішень, що є важливими не лише для внутрішньої стабільності організації, але й для її репутації на глобальному ринку.

Сучасні дослідники доводять, що успішне корпоративне управління тісно пов'язане з інвестиційною привабливістю підприємств. Воно мінімізує вплив недоліків управлінських структур, знижує ризики корупції та забезпечує довготривале зростання. Особливо актуальним є впровадження новітніх інформаційних технологій у процеси корпоративного керування, які дозволяють оптимізувати обмін даними, укріплювати контроль над ресурсами компанії та сприяти запровадженню інновацій.

Якщо звернутися до міжнародних стандартів, таких як концепція Організації економічного співробітництва та розвитку (ОЕСР), то корпоративне управління охоплює механізми, спрямовані на визначення стратегічних завдань організації, розробку шляхів їх реалізації та контроль результатів запланованих дій [1].

Цінний вклад в теорію корпоративного управління зробили провідні дослідники Майкл Дженсен і Вільям Меклінг [2], які акцентували увагу на проблематиці конфлікту інтересів між власниками підприємства й менеджерами. Такий конфлікт породжує агентські витрати, зводити які до мінімуму можна шляхом оптимального використання ресурсів організації.

Юджин Фама [3] розглядав корпорацію як багатофункціональну систему контрактів між економічними агентами, ефективність якої залежить як від ринкових механізмів контролю, так і від стимулювання конкуренції серед менеджерів. У свою чергу, Андрій Шлейфер і Роберт Вішні [4] підкреслювали важливість акціонерного контролю у стримуванні опортуністичної поведінки керівників та її вплив на зростання вартості компанії.

Серед українських дослідників теж відзначається високий інтерес до питань корпоративного управління. Зокрема, Павленко Н. В. [5] наголошує на тому, що вдосконалення цієї системи є необхідною умовою для підвищення інвестиційної привабливості підприємств та їх здатності залишатися конкурентоспроможними на умовах сучасного українського ринку. Мушкевич Ю. В. [6], у свою чергу, підкреслює тісний зв'язок ефективності корпоративного управління з якістю внутрішнього контролю, рівнем стратегічного планування і здатністю організацій до координації управлінських рішень.

Отже, думки науковців засвідчують необхідність комплексного підходу до побудови сильних корпоративних стратегій, здатних забезпечити підприємствам стабільність і подальший розвиток.

Для досягнення більшої ефективності в управлінні компанією доцільно запровадити низку цілеспрямованих і практичних заходів, спрямованих на покращення основних управлінських процесів. Зокрема, першочергову увагу слід приділити вдосконаленню системи внутрішньої звітності, що гарантуватиме своєчасне отримання точної та детальної інформації про ключові показники діяльності організації.

Не менш важливо забезпечити підвищення рівня прозорості у всіх критично значущих аспектах роботи підприємства, що дозволить створити атмосферу відкритості для акціонерів і потенційних інвесторів.

Особливого значення набуває розвиток ефективної системи внутрішнього контролю, яка могла б функціонувати як механізм запобігання порушенням і недбальству, а також впровадження незалежного аудиту, спроможного об'єктивно оцінювати фінансові та управлінські процеси. Ці заходи сприятимуть швидкій діагностиці потенційних ризиків у сфері управління, дозволяючи керівництву оперативно реагувати на можливі загрози, уникати прийняття помилкових рішень і нейтралізовувати фактори, які можуть зашкодити діяльності компанії.

До того ж не слід недооцінювати важливість посилення ролі наглядових рад. Їхній функціонал має бути спрямований на більш активний вплив на стратегічне планування та забезпечення належного контролю за діями управлінської ланки. Чітке розмежування обов'язків та відповідальності між органами корпоративного управління сприятиме більшій синергії в роботі та узгодженості дій між усіма зацікавленими сторонами.

Висновки. Корпоративне управління виконує ключову роль у забезпеченні стабільності, конкурентоспроможності та ефективності діяльності підприємства в умовах постійних змін сучасного бізнес-середовища. Організована система управління слугує своєрідним містком між інтересами акціонерів, керуючих структур, працівників компанії та інших сторін. Її правильно структуроване функціонування допомагає зменшити ризик виникнення конфліктів і забезпечити взаємовигідну співпрацю. Запровадження якісного корпоративного управління підвищує рівень відкритості та довіри з боку партнерів і інвесторів, що позитивно впливає не лише на імідж компанії, але й на її спроможність залучати додаткові ресурси. Висока культура управління сприяє прийняттю продуманих та збалансованих рішень, які враховують інтереси всієї організації. Наукові

дослідження та практичний досвід свідчать про тісний взаємозв'язок між якістю корпоративного управління та фінансовим успіхом компаній. Ефективна система управління сприяє досягненню високих результатів, допомагає компанії адаптуватися до нових викликів, забезпечує стійкий розвиток та створює довгострокові конкурентні переваги на ринку.

Список використаних джерел

1. OECD. Corporate Governance: Principles and Recommendations. Paris: OECD Publishing, 2015.
2. Jensen M. C., Meckling W. H. Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs and Ownership Structure. *Journal of Financial Economics*. 1976. Vol. 3. P. 305-360.
3. Fama E. F. Agency Problems and the Theory of the Firm. *Journal of Political Economy*. 1980. Vol. 88(2). P. 288-307.
4. Shleifer A., Vishny R. W. A Survey of Corporate Governance. *Journal of Finance*. 1997. Vol. 52(2). P. 737-783.
5. Павленко Н. В. Корпоративне управління як чинник підвищення інвестиційної привабливості підприємств. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2020. № 70-71. С. 120-127.
6. Мушкевич Ю. В. Головні аспекти ефективного корпоративного управління підприємствами на сучасному рівні. *Економічні горизонти*. 2021. № 3-4(18). С. 64-72. DOI: [https://doi.org/10.31499/2616-5236.3-4\(18\).2021.245223](https://doi.org/10.31499/2616-5236.3-4(18).2021.245223).